

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

8 De sacro Missæ officio quotidie audiendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

58 CHRISTIANARVM
cipiunt, vt accepisse se prorsus ignorent, do-
nec nullum sit à vana gloria periculum.

CAPVT VIII.
DE SACRO MISSAE OFFI-
cio quotidie audiendo.

CH R I S T V S Dominus in vltima coe-
na sacrificium Missae Ecclesiae suae in-
stituit, vt fideles munus aliquod habe-
rent, quod Deo Patri offerre & dare pro variis
beneficiis ac donis possent. Quia enim varia
quotidie dona à Patre caelesti accipimus, & ex
nobis nihil nisi peccata rependimus, placuit
Christo, nobis hoc sui corporis sacrificium re-
linquere, quod in gratiarum actionem pro
donis, atq. in satisfactionem pro peccatis Deo
redderemus. Quae ex re facile colligi licet,
quanta sit Missae sacrificij utilitas, quo nimi-
rum impetratur, & applicatur quicquid nobis
passione, sanguine, & morte sua Christus ac-
quisiuit. Atque vt ex multis pauca referantur:
I. Missae sacrificio non solum aguntur, sed
etiam referuntur gratiae Deo, pro beneficiis,
ab ipsius bonitate acceptis. Cum ergo quoti-
die innumera bona ab eo habeamus, æquum
est vt quotidie gratias, pro donis illius diei,
quas possumus maximas referamus. Si enim
is, qui pauperi in eleemosynam dat exi-
guam stipem, ingratitude & rusticitatem
eius accusaret, qui quantam posset gratiam
non haberet: ita merito ingratitude apud
Deum accersitur, qui hoc genus gratiarum il-
li quo-

lī quotidie, cū potest, non refert, quod Deo maximè placere nouit.

2. Remittuntur venialia peccata, quibus quotidie Deus offenditur.

3. Impetratur gratia, ad mortalia peccata cū dolore confitenda, & in posterum vitanda. Si ergo infinitis venialib⁹ peccatis quotidie animam nostram aspergimus, in multa que pericula singulis momentis incidimus, mortalibus peccatis Deum offendere diuinitè nobis consulamus, si sacro Missæ officio quotidie aduersus pericula omnia nos muniamus, & à peccatis purgemus.

4. Datur gratia rectè viuendi, confertur auxilium uiuis omnibus atq. defunctis. Quia sacrificiū est efficacissima oratio, propter Christum: instar mortui presentem, ad quæuis tum nobis tum aliis impetranda.

5. Solet Dominus etiā in temporalibus rebus illi magis fauere, quem videt ante omnia spiritualium rerum, & diuini honoris curam gerere. Non enim facile patietur Deus, ut is temporalium rerum damna sustineat, qui ipsius honoris est in primis studiosus.

6. Sicut parenti gratū est, si summo mane, ante omnia à filio visatur & salutetur: ita mirificè placet Christo, ut quotidie in sacro Missæ officio eum videas, salutes, adores.

7. Sicut in veteri lege, aspectus serpentis *Nu. 23.* ænei sanitatem adferebat vulneratis, & in nouo testamento umbra Petri curabat ægros: *Act. 5.* ita dubium non est, quin Christi corpus, dum
in

in Missæ sacrificio quotidie deuotè cōspicitur, magnam vim ad sanandam animam habeat. 8. In sacro Missæ officio, non solum offertur Deo patri à sacerdote, & à presentibus cum sacerdote Christi Domini corpus & sanguis, in verum sacrificium pro sua salute: sed quotquot adsunt digneque se parant, spiritualiter corpore Domini reficiuntur per os sacerdotis. Tanta enim virtus est istius sacrificij, vt quicumque presentes intentionem suam cum sacerdotis intentione coniungunt, & sacrificij esse participes cupiūt, simul cum sacerdote de sacrificio manducant, cibiq. spiritualis fructū percipiunt, non secus ac membra corporis, ad quæ per os cibus transmittitur. Aequum est enim, vt qui Dominicæ mensæ in spiritu cum sacerdote ministrat, in spiritu etiam cum sacerdote pascatur. Sicut namque conueniens non esset, vt is qui mensæ Regis ministraffet, famelicus sine omni cibo dimitteretur: ita nõ est existimandū, sine spiritali refectioe relinqui eum, qui Missæ sacrificio adest, vt par est. Quin potius, sicut in sumptuoso conuiuio, nemo ex familia fame laborat: ita in mensa hac Christi, vbi paratur cœna magna, nemo est presentium, qui non aliquid accipiat, dummodo os cordis ministranti & porrigenti manui Christi non claudat. Et sicut in cella vinaria nouis vinis repleta, solus aër odore infectus inebriat: ita in loco, vbi sacrificium offertur, tanta est gratiæ copia, vt non solum ex eo demones pellat (ad quod D. Augustinus aliquādo

*Lib. 22. de
Ciuitat.
Dei. c. 8.*

do in domo vexata à malo spiritu, sacrificium offerri iussit.) sed etiam præsentes consolatione perfundat, vt meritò cum Dauide clamèt: *Altaria tua Domine virtutum, Rex meus & Deus meus.* Atq. ideo semper pij libenter quotidiano sacrificio adesse solent: sicut de matre sua refert D. Augustinus: & Clerici ad hoc præcepto Concilij primi Toletani tenentur. Vide Theodoret. in Philoth. cap. 20. Psal. 83. Lib. 9. Cõ. fess. ca. 13. Canon. 5.

CAPVT IX.
MODVS AVDIENDI
SACRVM.

TOTVM Missæ officium in tres partes diuiditur: in Præparationem, Oblationem & Communionem. Proinde qui sacrificio adest, tria præstare poterit.

Primò: cum Sacerdote, aut Sacerdotis ministro, deuotè pronuntiabit confessionem, accipietq. generalem absolutionem: Ea enim dimittuntur peccata leuia, si animus ad deuotionem exciteretur. Deinde aliquarum piarum precum, vel Koirarij B. Virginis lectione, aut si malit, pia de Christi vita meditatione se præparabit, mentemq. colliget, idq. vel vsq. ad finem Euangelij, hoc est, ad breuiorem canonem, vel vsque ad *Sanctus*.

Secundò: ab eo loco, vsq. ad *Agnus Dei*, offerret hoc sacrificium Deo Patri cum sacerdote, primò quidem aliquid cogitans de Christi passione, crucifixione, sanguinis effusione, & morte, quæ in hoc sacrificio repræsantantur. Nã Christus licet totus sit sub vtralibet specie viuus